

Adventspolisen rycker ut!

Läget är allt kärvare för oss adventspoliser. Vi har länge kämpat för att advent firas från och med första söndagen i Advent och att man från kl 18 på lördagen får tända sina ljusstakar och stjärnor i fönstren. Men i vårt mörka land så är olydnaden mot gällande ordning kraftig och som adventspolis så för man en hopplös kamp.

Idag behöver man förstås inte vänta på något alls. Allt finns tillgängligt en knapptryckning bort. Snabbt kan man tillfredsställa så gott som alla behov utan att behöva vänta. Man behöver inte längre spara till de investeringar man vill göra eftersom avbetalningar och lån finns tillgängliga i alla former av affärer.

Möjligen måste man fortfarande vänta i telefonkö (om man mot förmodan verkligen måste ringa exempelvis Försäkringskassan) men väntefri är förstås kontakten via hemsidan. Att vänta på att TV-programmen ska börja hör till gårdagens problem. Allt finns ju tillgängligt precis när du själv vill se det.

Jag gillar förstås inte att stå i kö och att vänta hos tandläkaren är förstås också en tråkig väntan som jag gärna skulle vara utan. Men att vänta är inte bara tråkigt och onödigt. Det är nog rent av nödvändigt för oss.

Att få känna förväntan och att vänta gör ju att ens upplevelser blir starkare. Många är vi som längtat efter att det äntligen ska bli vår födelsedag eller vi har längtat efter att få öppna julklapparna som vi har klämt och ruskat på där under granen. Tänk så märkligt och trist det hade varit om vi hade fått dem direkt när de var inköpta i början på november (eller kanske utspritt över några månader). Hur hade den julkänslan sett ut?

Nu handlar ju inte julen om klapparna förstås utan vår väntan på att Jesusbarnet ska födas. Men hur länge ska man vänta och när får man börja vänta? Det är väl bara att räkna nio månader bakåt och börja fira advent redan i slutet av mars kan man tänka.

Kanske handlar vår iver att få hänga upp stjärnor i fönstren inte primärt om vår längtan efter Jesusbarnet utan om att mota mörkret i november och december, men nog finns det väl andra lampor att tända?

Det blir trots allt lite märkligt om vi släpper allt vad traditioner heter och låter påskhararna få härja fritt redan i november. Eller firar midsommar i mitten av augusti (när det ju ändå brukar vara varmast och mest somrigt).

Att dra en lans för adventsfirande och traditioner handlar om att också värna vårt behov av att längta. Längta till att få börja med något och längta till att få avsluta något. För julen vara nästan intill påska. Den som hänger upp stjärnor och julpynt långt innan det är dags tenderar också att tröttna rätt fort och vill kasta ut julen redan på annandagen. Men julen vara ju till 13 januari och ljusstakar och stjärnor får hänga kvar i fönstren ända till Kyndelmäss som är 2 februari 2023. Så ser adventspolisreglerna ut.

Lars Frisk, präst och adventspolis
lars.frisk@svenskakyrkan.se